

казалъ на съпругата му за да му прѣдаде. „Нека ме убижтъ каза г. П. Каравеловъ“ и замлъкна, така щото нито по лицето, нито пъкъ по слѣдующия разговоръ азъ неможехъ до разбера, че моитѣ думи сж произвели нѣкое заплашване върху г. Каравелова, за да го извада отъ състоянието на равнодушието и апатията, въ които той бѣше падналъ, съгласно единогласното заявление на неговитѣ колеги по министерството, г. г. Цанова и Майора Никифорова. Г-нъ Каравеловъ остана у Майора Никифорова до около 1 часа прѣзъ нощта и държания всичко врѣме отъ 9 часа вечеръ разговоръ изключително бѣше отъ търсенѣе отговоръ по слѣдующия право поставенъ въпросъ: „какъ и по какъвъ начинъ да се прѣдварятъ или избѣгнатъ събитията, които заплашватъ България съ неизброими бѣдствия и нещастия?“ Нѣмамъ нито възможность, нито пакъ памятьта ми е спазила всичките детали на държания разговоръ; ще регулирамъ изобщо съдържаниенето на разговора. Г-нъ Военния Министръ расправяше, че вече е направилъ распоредание за прѣвозване находящитѣ се въ София тѣжки осадни топове за Плъвенъ за да не ги плѣнятъ Сърбитѣ и че сжщо би трѣбвало да се наприви съ по легкитѣ орждия, не отдавна докарани отъ фабриката на Крупа, тѣй като реквизираніе на тѣхъ конѣе ~~за~~ да ги запрягнатъ и попълнятъ багарейте по щатоветѣ за военно врѣме, той намира, че е вече късно. Относително въпроса за изпълнението княза, г-нъ Каравеловъ говореше, че всичко, отъ което той се бои, то е: че изпълнението на този актъ, щѣло да поколебае силно общественото мнѣние, щѣло да ни категорически осжди, защото извършения актъ щѣлъ билъ да се представи прѣдъ очитѣ на Европа, като едно съ нищо неоправдано и прѣдизвикано дѣйствиє. На запитванието ми: знаели г-нъ Каравеловъ за преговоригѣ на г-на Цанова?